

Asia C-372/23

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

13.6.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittävä tuomioistuin:

Administrativen sad Haskovo (Haskovon hallintotuomioistuin,
Bulgaria)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

1.6.2023

Valittaja:

VU

Vastapuoli:

Teritorialna direksia Mitnitsa Burgas kam Agentsia ”Mitnitsi”

Väliintulija:

Okrazhna prokuratura Haskovo

Pääasian kohde

Valitus tuomiosta, jolla vahvistettiin seuraamusmaksun määräämistä koskeva päätös, jolla tulliviranomainen oli määrännyt seuraamusmaksun tullilainsäädännön rikkomisesta eli salakuljetuksesta ja tuominnut rikkomuksen kohteena olevat tavarat valtiolle menetetyiksi.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

Unionin oikeuden tulkinta, SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 15 artiklaa, luettuna yhdessä 42 artiklan 1 kohdan kanssa, tulkittava siten, että se on esteenä tullilain (Zakon za mitnitsite, jäljempänä ZM) 233 §:n 1 momentin, luettuna yhdessä hallinnollisista rikkomuksista ja seuraamuksista annetun lain (Zakon za administrativnite narushenia i nakazania, jäljempänä ZANN) 7 §:n kanssa, kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa säädetään tahattomasta salakuljetuksesta määrättävästä seuraamuksesta siinä tapauksessa, että tullilainsäädännön rikkomus on tehty huolimattomuudella jättämällä valtion rajan yli kuljetettavat tavarat ilmoittamatta säädettyssä muodossa? Onko sellainen kansallinen säännös sallittu, jonka mukaan rikkomus voidaan tällaisissa tapauksissa luokitella tuottamukselliseksi salakuljetukseksi, vai kuuluuko tahallisuus ehdottomasti salakuljetuksen tunnusmerkistöön?

2. Onko asetuksen (EU) N:o 952/2013 42 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä ZM:n 233 §:n 1 momentin, luettuna yhdessä ZANN:n 7 §:n kanssa, kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jonka mukaan käsitteen ”salakuljetus” piiriin kuuluvasta ensimmäisestä rikkomuksesta, riippumatta siitä, onko se tehty tahallisesti tai tuottamuksellisesti, voidaan määrätä samanluonteinen ja samansuuruinen seuraamus, nimittäin seuraamusmaksu, jonka suuruus on 100–200 prosenttia rikkomuksen kohteen tullausarvosta?

3. Onko asetuksen (EU) N:o 952/2013 42 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että ZM:n 233 §:n 6 momentin kaltainen kansallinen säännös, jossa säädetään täydentävänä hallinnollisena seuraamuksena rikkomuksen kohteen tuomitsemisesta menetetyksi (omaisuuden tuomitseminen valtiolle menetetyksi), ei ole sallittu? Onko rikkomuksen kohteen menetetyksi tuomitseminen sallittua silloin, kun menetetyksi tuomittu omaisuus kuuluu muulle henkilölle kuin rikkomuksen tekijälle?

4. Onko asetuksen (EU) N:o 952/2013 42 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdan kanssa, tulkittava siten, että ZM:n 233 §:n 6 momentin kaltainen kansallinen säännös, jossa säädetään seuraamusmaksun ohessa täydentävänä seuraamuksena rikkomuksen kohteen menetetyksi tuomitsemisesta (omaisuuden tuomitseminen valtiolle menetetyksi), on kielletty seuraavissa tapauksissa, koska seuraamus merkitsee kohtuutonta puuttumista omistusoikeuteen: yleisesti tapauksissa, joissa rikkomuksen kohteena ollut menetetyksi tuomittu omaisuus kuuluu rikkomuksen tekijälle; tapauksissa, joissa se kuuluu kolmannelle osapuolelle, joka ei ole rikkomuksen tekijä, ja erityisesti tapauksissa, joissa rikkomus ei ollut tahallista vaan tuottamuksellista?

5. Onko asetuksen (EU) N:o 952/2013 5 artiklan 3 alakohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 41 artiklan kanssa, tulkittava siten, että tullitarkastuksia suorittavien viranomaisten on noudatettava Euroopan hyvän hallintotavan säännöstöä, erityisesti 6–10 artiklaa, ja että ZM:n 233 §:n 1 momentin, luettuna

yhdessä ZANN:n 7 §:n 2 momentin kanssa, kaltainen sellainen kansallinen säännös on kielletty, jonka mukaan tullilainsäädäntöä muodollisesti ja tuottamuksellisesti rikkoville henkilöille voidaan määrätä seuraamuksia tahallisuudesta ja kolmannelle kuuluva rikkomuksen kohde voidaan ZM:n 233 §:n 6 momentin mukaan tuomita valtiolle menetetyksi ilman, että huolimattomasti toimivalle henkilölle ilmoitetaan, kuinka hänen on lain mukaan toimittava ja kuinka hänen on täytettävä asiakirjat, jotka koskevat tavaroiden kuljetusta Euroopan unionin ulkorajan yli, laissa säädetyllä tavalla?

Unionin oikeussäännöt ja oikeuskäytäntö

Unionin tullikoodeksista 9.10.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 952/2013 (jäljempänä asetus 952/2013) – 5, 15, 42 ja 198 artikla

Rikoksen tuottaman hyödyn ja rikoksella saadun omaisuuden sekä rikoksentekevälaineiden menetetyksi tuomitsemisesta 24.2.2005 tehty neuvoston puitepäätös 2005/212/YOS (jäljempänä puitepäätös 2005/212) – 2 ja 4 artikla

Euroopan unionin perusoikeuskirja (jäljempänä perusoikeuskirja) – 17, 41, 47 ja 49 artikla

Euroopan hyvän hallintotavan säännöstö – 6, 7, 8, 9 ja 10 artikla

Unionin tuomioistuimen 14.1.2021 antama tuomio Okrazhna prokuratura – Haskovo ja Apelativna prokuratura – Plovdiv (C- 393/19, EU:C:2021:8, tuomiolauselman 1 ja 2 kohta)

Kansallisen oikeuden säännökset

Tullilaki (Zakon za mitnitsite, jäljempänä ZM) – 16, 66 ja 233 §

Hallinnollisista rikkomuksista ja seuraamuksista annettu laki (Zakon za administrativnite narushenia i nakazania, jäljempänä ZANN) – 6, 7, 11, 28, 36 ja 58d §

Rikoskoodeksi (Nakazatelen kodeks, jäljempänä NK) – 11 ja 242 §

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Tutkintaa suorittaneen tullitarkastajan oikeudenkäyntiä edeltävässä vaiheessa antamalla määräyksellä VU, Novi Pazar, Serbia, asetettiin syyteeseen; häntä syytettiin virallisen syytteen alaisesta rikoksesta, jonka hän oli tehnyt 28.5.2021 kuljettamalla Kapitan Andreevon rajanylityspaikalla (Haskovon alueen Svilengradin kunta) puoliperävaunulla varustetulla Mercedes-merkkisellä kuorma-autolla Turkin rajan yli Bulgariaan tulliviranomaisten tietämättä ja ilman tulliviranomaisten lupaa huomattavan määrän kaupalliseen toimintaan

tarkoitettuja tavaroita, eli: alumiinilevyjä 6 mm [korkeus], koko 2,80 x 1,30 m, yhteensä 728 m², alumiinilevyjä 12 mm [korkeus], koko 3,66 x 1,40 m, yhteensä 459,62 m², sekä alumiinilevyjä 6 mm [korkeus], koko 2,80 x 1,30 m, yhteensä 152,88 m², kaikki yhteensä 1 340,5 m², kokonaisarvoltaan 72 711,00 Bulgarian levaa (BGN) (NK:n 242 §:n 1 momentin e kohdassa tarkoitettu rikos).

- 2 Rikosoikeudellinen menettely päätettiin Okrazhna prokuratura Haskovon (Haskovon alueellinen syyttäjävirsto) syyttäjän määräyksellä todisteiden puuttumisen vuoksi; aineelliset todisteet palautettiin Teritorialna direktsia Mitnitsa Burgasin (tulliviraston Burgasin alueellinen yksikkö) johtajalle lausunnon antamista varten.
- 3 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan törkeän salakuljetusrikoksen (NK:n 242 §:n 1 momentin e kohta) ja hallinnollisen salakuljetusrikkomuksen (ZM:n 233 §) rajaamisperuste on salakuljetetun kohteen arvo.
- 4 Menettelyn aikana tulliviraston Burgasin alueellisessa yksikössä laadittiin lausunto, jonka mukaan kuvattujen tavaroiden tullausarvo oli 73 140,06 BGN.
- 5 Tulliviraston Burgasin alueellisen yksikön apulaisjohtaja teki 10.12.2021 seuraamusmaksua koskevan päätöksen, jossa VU:lle määrättiin ZM:n 233 §:n 1 momentin rikkomisen vuoksi tämän säännön perusteella 73 140,06 BGN:n suuruinen seuraamusmaksu (I kohta), ja alumiinilevyt 6 mm [korkeus], koko 2,80 x 1,30 m, yhteensä 728 m², alumiinilevyt 12 mm [korkeus], koko 3,66 x 1,40 m, yhteensä 307,44 m², alumiinilevyt 12 mm [korkeus], koko 3,66 x 1,54 m, yhteensä 152,88 m², sekä alumiinilevyt 4 mm [korkeus], koko 2,88 x 1,30 m, yhteensä 152,88 m², kaikki yhteensä 1 340,5 m², joiden tullausarvo on 73 140,06 BGN, tuomittiin valtiolle menetetyiksi (II kohta). Seuraamusmaksua koskevan päätöksen III kohdassa todettiin, että oikeushenkilölle ”ZEBEX” D.O.O., Serbian tasavalta, kuuluvaa puoliperävaunuyhdistelmää, joka muodostuu Mercedes-merkkisestä vetoautosta ja puoliperävaunusta, sekä kahta rekisteröintitodistusta ja käynnistysavainta ei tuomita menetetyiksi, vaan ne on luovutettava omistajalle tai tämän valtuuttamalle henkilölle.
- 6 VU riitautti seuraamusmaksua koskevan päätöksen I ja II kohdan Rayonen sad Svilengradissa (Svilengradin piirituomioistuin, Bulgaria). Tämä tuomioistuin pysytti kyseisen päätöksen 17.1.2022 antamallaan tuomiolla. Se totesi, että VU on tosiasiallisesti kuljettanut luonteeltaan ja määrältään kaupallisia tavaroita valtion rajan yli Bulgariaan tulliviranomaisten tietämättä ja ilman tulliviranomaisten lupaa ja syylistynyt näin ZM:n 233 §:n 1 momentissa tarkoitettuun salakuljetusta koskevan tullilainsäädännön rikkomiseen sen toisessa toteuttamismuodossa (”kuljetus”), koska hän laiminlöi velvollisuutensa tehdä etukäteen kirjallinen ilmoitus kuljetetuista tavaroista. Rayonen sad Svilengrad totesi lisäksi, että kantajan tekemä suullinen ilmoitus siitä, että hänen kuljettamansa tavarat painavat noin 23 000 kg, ei täyttänyt millään tavoin käsitteen ”ilmoitus” tunnusmerkkejä, koska ilmoitus sisältää tyhjentävän, täsmällisen ja yksiselitteisen tiedon kuljetetuista tavaroista ja kunkin tavarann määräästä kirjallisessa tulli-ilmoituksessa.

Suullinen ilmoitus on sallittu, jos tavaroilla ei ole kaupallisia piirteitä tai jos niissä on kaupallisia piirteitä, mutta ne ovat matkustajan henkilökohtaisissa matkatavaroissa, ja muissa tapauksissa. Toteen näytettyjen tosiseikkojen perusteella on johdonmukaista päätellä, että kantaja on laiminlyönyt huolellisuusvelvollisuutensa, koska huolellisemmin toimimalla hän olisi jo kuljetuksen alkaessa todennut, että tosiasiallisesti kuljetettavat tavarat eivät vastanneet kuljetusasiakirjoihin merkittyjä tavaroita. Koska huolellisuusvelvollisuuden laiminlyömisessä on kyse tuottamuksellisuudesta ja kun otetaan huomioon ZANN:n 7 §:n 2 momentti sekä se, että tuottamusta ei ole laissa nimenomaisesti suljettu pois ZM:n 233 §:n 1 momentissa tarkoitetun rikkomuksen tekemiseen liittyvänä syyllisyyden tasona, mainitun rikkomuksen tunnusmerkistö on epäilemättä täyttynyt.

- 7 Rayonen sad Svilengrad katsoi, että hallinnollinen seuraamus on sen luonteen ja laajuuden osalta määrätty oikein. ZM:n 233 §:n 1 momentin mukaisesti määrättiin seuraamusmaksu, jonka suuruus oli 100 prosenttia ilmoittamatta jätettyjen tavaroiden tullausarvosta eli 73 140,06 BGN. Seuraamusmaksun määräämistä koskeva päätös on lainmukainen ja oikea myös siltä osin kuin rikkomuksen kohteena olleet tavarat tuomittiin menetetyksi valtiolle. Määräyksen tämä osa on täysin laillinen, koska se perustui asianmukaiseen oikeusperustaan (ZM:n 233 §:n 6 momentti).

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 8 VU väittää, että salakuljetusrikkomusta ei voida tehdä ”tuottamuksellisesti”, koska jo salakuljetuksen käsite sisältää implisiittisesti tahallisuuden. Käsiteltävässä asiassa rikkomus on tehty tuottamuksellisesti, mutta hallinnollisen lainvalvontaviranomaisen soveltamalla ZM:n 233 §:llä pyritään torjumaan tahallista salakuljetusta. Seuraamuksen eli sellaisen seuraamusmaksun määrääminen, jonka suuruus on 100–200 prosenttia (tässä tapauksessa 100 prosenttia) ilmoittamatta jääneiden tavaroiden tullausarvosta ei näin ollen vastaa kyseisen lain tarkoitusta.
- 9 VU väittää lisäksi, että seuraamusmaksua koskevalla päätöksellä tuomittiin valtiolle menetetyksi tavaroita, jotka kuuluivat kolmannelle, jolla ei ollut mitään tekemistä rikkomuksen kanssa. Valtiolle menetetyksi tuomitut alumiinilevyt, joiden kokonaisarvo oli 73 140,06 BGN, olivat serbialaisen yrityksen omistuksessa, ja kuljettaja jätti ne tuottamuksellisesti ilmoittamatta säädettyssä muodossa tulliviranomaisille.
- 10 Tässä yhteydessä VU väittää, että seuraamusmaksua koskeva päätös on unionin oikeuden vastainen. Hän toteaa tältä osin erityisesti, että tullivirkailijoiden toiminta tarkastuksen aikana ei ollut Euroopan hyvän hallintotavan säännösten (jäljempänä säännöstö) 6, 7, 8, 9 ja 10 artiklan eikä perusoikeuskirjan 41 artiklan mukaista ja että hänet on tässä tapauksessa saatettu vastuuseen säännösten 7 artiklaa rikkomalla. Hän antoi tullivirkailijoiden tarvitsemat tiedot suullisesti,

minkä vuoksi ei voida katsoa, että hän on tulliviranomaisten tietämättä ja ilman tulliviranomaisten antamaa lupaa tuonut (kuljettanut) tavaroita, joita ei ollut ilmoitettu säädettyssä muodossa. Valittaja korostaa, että Rayonen sad Svilengradin vahvistamassa seuraamusmaksua koskevassa päätöksessä määrätään seuraamusmaksun lisäksi ilmoittamatta jääneiden toiselle henkilölle kuuluvien tavaroiden menettämisestä valtiolle, missä on kyse seuraamuksesta, josta ei säädetä direktiivin 952/2013 42 artiklan 2 kohdassa. Puitepäätöstä 2005/212 on sovellettava per argumentum a fortiori, ja sen 2 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan kanssa, ja sen 4 artiklaa, luettuna yhdessä perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, on myös unionin tuomioistuimen 14.1.2021 antaman tuomion C-393/19 perusteella tulkittava siten, että ne ovat merkityksellisiä myös tapauksissa, joissa toiminta ei ole rikos vaan hallinnollinen rikkomus. Salakuljetus voi näin ollen olla vain tahallista, ja ZM:n 233 §:n 1 momenttia ei ZANN:n 7 §:n 1 ja 2 momentista riippumatta voida soveltaa tuottamuksellisiin tekoihin, eikä puitepäätöksen 2005/212 4 artiklassa ja perusoikeuskirjan 47 artiklassa sallita sitä, että rikosoikeudellisessa menettelyssä tuomitaan menetetyksi omaisuutta, joka kuuluu muulle henkilölle kuin tekijälle ilman, että tällä henkilöllä on käytettävissä tehokkaat oikeussuojakeinot.

- 11 Edellä esitetyistä syistä VU vaatii, että riidanalainen tuomio ja siinä vahvistettu seuraamusmaksua koskeva päätös kumotaan. Jos toisen asteen tuomioistuin toteaa, että kansallista oikeutta ei ole sovellettu unionin oikeuden mukaisesti, ennakkoratkaisua pyytävää tuomioistuinta pyydetään esittämään unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntö unionin oikeussääntöjen tulkinnasta.
- 12 Vastapuoli väittää, että valitus on perusteeton.
- 13 Haskovon alueellinen syyttäjänvirasto on ilmoittanut ottavansa kantaa valitukseen pääasian oikeudenkäynnin aikana. Se katsoo, että ennakkoratkaisupyyntöön esittämistä koskeva pyyntö on hylättävä.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyyntöön perusteluista

- 14 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan on mahdollisesti vastoin unionin oikeutta se, että ZM:ssä, joka on lex specialis, ei ole säännöstä, jossa tehdään ero ZM:n 233 §:n 1 momentissa tarkoitetun tahallisen ja tuottamuksellisen hallinnollisen rikkomuksen välillä. Se katsoo tässä yhteydessä, että tulliviranomainen ei mahdollisesti ole käsitellyt perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan mukaisesti oikein kysymystä siitä, onko VU tehnyt hallinnollisen rikkomuksen ja millaiset seuraamukset siitä on määrättävä. Seuraamuksen määrääminen ilman syyllisyyden tasoon perustuvaa erottelukriteeriä johtaa siihen, että mainittua kansallisen oikeuden säännöstä sovelletaan kaikkiin henkilöihin, jotka ovat täyttäneet kyseisessä säännöksessä tarkoitetun rikkomuksen objektiivisen tunnusmerkistön, mikä tarkoittaa sitä, että asianomaisia henkilöitä kohdellaan samalla tavoin ottamatta huomioon sitä, että rikkomuksen tekijöillä ei joissakin tapauksissa mahdollisesti ole ollut aikomusta tai he eivät ole yrittäneet

tuoda tai kuljettaa tavaroita valtion rajan yli tulliviranomaisten tietämättä ja ilman tulliviranomaisten antamaa lupaa. Kansallisen lainsäätäjän lähestymistapaa tarkasteltavassa tilanteessa voidaan pitää rangaistuksen ja rikoksen välistä oikeasuhteisuutta koskevan periaatteen rikkomisena, mikä on vastoin perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohtaa. Tässä yhteydessä voidaan myös väittää, että tulliviranomaisten toiminta ei ole ollut säännösten 6–10 artiklan mukaista. Käsiteltävässä asiassa sovellettavassa lainsäädännössä ei kaikissa tapauksissa sallita sitä, että seuraamuksen kohteena olevalla henkilöllä olisi oikeudellinen mahdollisuus osoittaa, ettei hän ole toiminut tahallisesti, ja näin ollen mahdollisesti saada seuraamus alennetuksi tai kumotuksi tai muutetuksi lievemmäksi seuraamukseksi. Nämä vaihtoehdot jätetään hallinnollisille lainvalvontaviranomaisille, jotka voivat yleisen lain eli ZANN:n 28 §:n tehdä tällaisen ratkaisun; toinen vastaava mahdollisuus on tältä osin saavuttaa sopimus ZANN:n 58d §:n nojalla.

15 Toisaalta on ajateltavissa, että käsiteltävässä asiassa merkitykselliset kansalliset säännökset ovat unionin oikeuden mukaisia ja että valtio (tässä tapauksessa tulliviranomaisten edustamana) toimii asetuksen 952/2013 15 artiklan 1 ja 2 kohdan ja 42 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tai että kyseessä ei ole perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdan tai 49 artiklan 3 kohdan tai muiden unionin oikeuden säännösten rikkominen ja että tulliviranomaiset eivät ole rikkoneet säännöstöä.

16 Tämän jälkeen on muistutettava, että asiassa C-393/19 14.1.2021 antamassaan tuomiossa, joka annettiin Apelativen sad Plovdivin (Plovdivin ylioikeus, Bulgaria) esittämän ennakkoratkaisupyynnön yhteydessä, unionin tuomioistuin totesi seuraavaa:

”Rikoksen tuottaman hyödyn ja rikoksella saadun omaisuuden sekä rikoksentekovälineiden menetetyksi tuomitsemisesta 24.2.2005 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2005/212/YOS 2 artiklan 1 kohtaa, luettuna Euroopan unionin perusoikeuskirjan 17 artiklan 1 kohdan valossa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle sääntelylle, jonka mukaan törkeän salakuljetusrikoksen tekemiseen käytetty rikoksentekoväline voidaan tuomita menetetyksi silloin, kun rikoksentekoväline kuuluu vilpittömässä mielessä olleelle kolmannelle osapuolelle.

2. Puitepäätöksen 2005/212 4 artiklaa, luettuna perusoikeuskirjan 47 artiklan valossa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle sääntelylle, jonka mukaan muulle henkilölle kuin rikoksen tehneelle henkilölle kuuluva omaisuus voidaan tuomita rikosoikeudenkäynnin yhteydessä menetetyksi ilman, että ensiksi mainitulla henkilöllä on käytettävissään tehokas oikeussuojakeino.”

17 Unionin tuomioistuimen edellä mainitussa tuomiossa tekemä arviointi koski Bulgarian kansallista lainsäädäntöä eli NK:n 242 §:n 7 ja 8 momenttia (tällä hetkellä 8 momentti on julistettu perustuslain vastaiseksi Bulgarian Konstitutsionen sadin (perustuslakituomioistuin) tuomiolla, mutta 7 momentti on

voimassa oleva oikeus). NK:n 242 §:n 7 momentin mukaan salakuljetuksen kohde tuomitaan valtiolle menetetyksi riippumatta siitä, kenen omistuksessa se on; jos omaisuutta ei enää ole tai jos se on myyty, sen menetettäväksi tuomittava arvo määrä määräytyy kotimaisten vähittäismyyntihintojen perusteella.

- 18 Rayongericht Svilengradin II kohdassa määräämä rikkomuksen kohteen menetetyksi tuomitseminen valtiolle on NK:n 242 §:n 7 momentin kaltainen tilanne, mutta käsiteltävässä asiassa omaisuuden menetetyksi tuomitseminen tapahtuu hallinnollisen rikkomuksen perusteella (ZM:n 233 §:n 1 momentin nojalla) eikä rikoksen perusteella.
- 19 Edellä esitetyistä syistä ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo tarpeelliseksi, että unionin tuomioistuin ottaa nimenomaisesti kantaa ZM:n 233 §:n 1 momentissa tarkoitettun hallinnollisen rikkomuksen kohteen menetetyksi tuomitsemiseen tai arvioi, onko ZM:n 233 §:n 6 momentti unionin oikeuden vastainen.
- 20 Kun otetaan huomioon perusoikeuskirjan 17 artikla ja asetuksen 952/2013 42 artiklan 2 kohta, on mahdollista katsoa, että rikkomuksen kohteen menetetyksi tuomitseminen loukkaa VU:n oikeuksia. Rikkomuksen kohteen menetetyksi tuomitsemista valtiolle koskevan kysymyksen tarkastelu on merkityksellistä nyt käsiteltävässä asiassa, koska rikkomuksen tekijä on vastuussa kuljettamistaan tavaroista niiden omistajalle. Tästä syystä se, että tavara tuomitaan menetetyksi hallinnollista seuraamusmaksua koskevalla päätöksellä, voi vaikuttaa VU:n oikeudelliseen asemaan, koska häntä kohtaan saatetaan esittää takautumis- tai muita vaatimuksia.
- 21 Toisaalta voidaan väittää, että ZM:n 233 §:n 6 momentin mukainen rikkomuksen kohteen menetetyksi tuomitseminen valtiolle on laillinen toimi, joka on puitepäätöksen 2005/212 2 artiklan, asetuksen 952/2013 42 artiklan ja 198 artiklan 1 kohdan a alakohdan sekä muiden unionin oikeuden säännösten mukainen ja yhteensopiva säännösten määräysten kanssa.
- 22 Ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mukaan lainsäätäjällä on ZANN:n 7 §:n 2 momentilla, joka on ZM:n 233 §:n 1 momenttiin nähden yleissääntö, otanut hallinnollisista rikkomuksista johtuvan, esimerkiksi NK:ssa tarkoitettuihin rikoksiin verrattuna vähäisemmän julkisen uhan osalta käyttöön tapauksia, joissa rangaistus riippuu syyllisyyden tasosta (tahallisuus tai tuottamus). Voitaisiin siis katsoa, että ZM:n 233 §:n 1 momentissa säädetty seuraamus ei ylitä asetuksen 952/2013 42 artiklan normatiivista sisältöä eikä se ole perusoikeuskirjan 49 artiklan 3 kohdan vastainen. Lisäksi ZM:n 233 §:n 1 momentissa säädetään seuraamuksesta, jonka suuruus on enintään 100–200 prosenttia tavaroiden tullausarvosta, mikä merkitsee sitä, että hallinnollinen lainvalvontaviranomainen soveltaa tätä säännöstä ottamalla huomioon kaikki tapaukseen liittyvät tosiseikat ja olosuhteet, myös syyllisyyden tason.

- 23 Edellä esitetyistä syistä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että sen käsiteltävänä olevan asian asianmukainen ratkaiseminen edellyttää, että se esittää SEUT 267 artiklan kolmannen kohdan, luettuna yhdessä ensimmäisen kohdan a ja b alakohdan kanssa, nojalla muotoilemansa kysymykset ja pyytää, että asia yhdistetään unionin tuomioistuimessa käsiteltävän asian C-717/22 kanssa yhteistä käsittelyä varten.
- 24 Unionin tuomioistuimen käsiteltävänä oleva asia C-717/22 koskee SEU 19 artiklan 3 kohdan b alakohdan, luettuna yhdessä SEUT 267 artiklan kanssa, nojalla esitettyä ennakkoratkaisupyyntöä (unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 93 artikla ja sitä seuraavat artiklat). Ennakkoratkaisukysymykset on esitetty hallinnollista seuraamusta koskevassa menettelyssä, joka on ollut vireillä Rayonen sad Svilengradissa vuodesta 2022 lähtien Sistem Lux OOD:n, Serbia, nostaman kanteen johdosta.

TYÖASIAKIRJA